

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הלואי והיו אנ"ש והתמימים

מדקדקים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון
בשיחות תנש"א-תשנ"ב

גליון לב

דבר מלכות ש"פ שלה • כ"ח סיון תנש"א

ב"ה

תוכן

בשורה טובה - משיח כבר בא! / עמ' 4
קטעים מהתוועדות ש"פ שלח תנש"א

'יובל שנים' - חלוקה מיוחדת / עמ' 6
יומן מרתק מיום הבהיר כ"ח סיון תנש"א - שנת היובל

אחדות בליובאוויטש / עמ' 9
הרה"ח אליעזר אשכנזי - משפיע בישיבת חנוך לנער צפת, אה"ק

המהפיכה של כ"ח סיון / עמ' 12
הרה"ח יצחק אקסלרוד - ראשי-ישיבת תות"ל פתח-תקוה, אה"ק

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'
שע"י תלמידי התמימים בישיבת תות"ל המרכזית
770 - בית משיח

•
יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת שלח תשע"ח
הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת קרח
אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שני כ"ח סיון
לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מדי שבוע:
medakdekim770@gmail.com • ☎+1(540)3585152

כמה מילים בפתח העיון בשיחת ש"פ שלח תנש"א

שיחת הדבר מלכות השבועית מהווה שיאה של מגמה גאולתית בתורת החסידות בכלל, ובמאמרי ושיחות הרבי שליט"א בפרט. המגמה הזו החלה טיפין טיפין בספרי הקבלה שקדמו להתגלות החסידות, ובתורת החסידות קיבל הענין משמעות מרכזית ובולטת, בכל פעם שבה עוסקים בסיפור המרגלים.

אם פשט הכתובים הוא שסיפור המרגלים היה ענין שלילי לחלוטין, חטא הכי גדול - הרי "סוף כל סוף נתגלה המעלה שלהם. . . תורת החסידות מבארת את מעלתם ש"היו במדריגה גבוה מאוד" (שיחת ש"פ שלח תשמ"ז).

אמנם בזה עצמו, ניתן לראות התקדמות הדרגתית, ההולכת וגדלה ככל שמתקדמים ומוסיפים בגילוי תורת החסידות כהכנה לגאולה. דוקא ירידת הגלות וההתקרבות לגאולה היא המאפשרת לחשוף עוד רבדים בטוב הפנימי של מעשה המרגלים (ראה שיחה הנ"ל בהרחבה).

בלקוטי תורה ומאמרי החסידות שבעקבותיו מודגשת המעלה שבכוונת המרגלים, כאנשי מעלה שחיו באווירה רוחנית מרוממת ולא היו מסוגלים להשפיל את עצמם ולהעסק בעולם נחות כזה. ועם זאת, מדיגשים המאמרים הללו גם את הטעות שבהתרוממות זו, המנוגדת לחלוטין לכוונה העליונה - דירה בתחתונים.

אך הרבי מוסיף במאמרים ובשיחות, שיותר מכך: אכן יש צדק מסויים בטענת המרגלים. השאיפה להתעלות ולהתנתק מהעולם, יש בה אכן תנועת נפש חיובית ונעלית, ובמובנים רבים - אכן צריכה להיות. אמנם המרגלים עשו זאת לא בזמנם ולא במקומם, אך הכיוון עצמו אכן צריך להיות (ראה באריכות במדור המראי מקומות).

ועם זאת, בדבר מלכות השבועי מודגש יותר מכך: הענין החיובי שבמרגלים אינו רק מצד מעלתם ושאיפתם להתרוממות מהעולם, אלא גם הכוונה של דירה בתחתונים - זו שתמיד הודגש בחסידות עד כמה לא היו המרגלים בשלים למלא אותה - גם היא החלה במוכן מסויים להיפעל על ידם. מעלת המרגלים אינה רק ההתעלות אל העליון, "אלא גם מצד התחתון" (ס"ו בשיחה).

מכל הכיוונים ומכל הבחינות, מוצא הרבי שליט"א מלך המשיח את ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה כפי שנמצאת בעומק ובפנימיות של כל פרט.

דברי הרב

מהתוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

זוכים לשמוע את הבשורה הטובה - אז משיח איז שוין געקומען

הוספה וחיידוש למעלה מציווי התורה • נתינת צדקה באופן של "בלי נדר" - למעלה ממדידה והגבלה • זוכים תיכף ומיד לכיבוש ארץ ישראל כפשוטו • קטעים משיחת ש"פ שלח, מבה"ח תמוז, ה'תנש"א

ביאור הענין ד"לדעתך" בעבודת האדם - שמכיון שישנה בחי' משה שבכאו"א מישראל, הרי על כאו"א "לשלוח מעצמו" ("ארוישיקן פון זיך") י"ב "מרגלים" ("ב פרטים וכחות שבנפשו) כדי לכבוש את ארץ ישראל - "מאך דאך ארץ ישראל".

וזאת באופן ד"לדעתך" - דעתו של יהודי שהוא "עם חכם ונבון", שלכן פעולת השליחות היא בהתאם לכל פרטי מציאותו של האדם, לא רק באופן שמקיים את ציווי התורה (שבזה מודגשת בעיקר המשכה והפעולה מצד ה"מעלה"), אלא שמציאותו ושכלו מצד עצמם פועלים ענייני תומ"צ, גם במקום שאין ציווי התורה.

ובענייני תומ"צ גופא - הוספה וחיידוש למעלה מציווי התורה, והדוגמא לזה בלימוד התורה - לימוד מאה פעמים ואחד, יותר מרגילותו, שזוהי עבודה שלמעלה מסדר הרגיל ע"פ תורה, ועד"ו בקיום המצוות - הקפדה על קיום המצוות בהידור ובאופן ד"לפנים משורת הדין", יותר מציווי המפורש בתורה כפי שמחייב השו"ע, ועד לסיום חלק אורח חיים (שזה נעשה אורח החיים של יהודי) - "וטוב לב משתה תמיד".

ועד"ו בענייני הרשות, שגם בהם צ"ל המשכת וגילוי הקדושה, ו"כל מעשיך לשם שמים", אשר ענין זה נעשה דוקא ע"י העבודה באופן ד"לדעתך" (כיון שאין בזה ציווי התורה).

על ידי עבודה
נמשכים וחודרים
עניני תומ"צ בעצם
מציאות האדם,
עד שבעת קיום
הציווי נרגשת רק
מציאות האדם
המקיים את המצוה
ולא ההמשכה
מלמעלה

ואפילו בענינים בלתי רצויים ההפכיים ומנגדים
לאלוקות - פועל האדם בירור וויכוח, ובלשון חז"ל
"זדונות נעשו לו כזכויות", אשר ענין זה נעשה דוקא
ע"י עבודת האדם, "לדעתך" (ע"פ כללי התורה,
כמובן), ואז נעשה "נצחוני בני נצחוני".

ולהוסיף, שענין זה שייך גם בענינים שיש בהם
ציווי התורה - שע"י עבודה נמשכים וחודרים עניני
תומ"צ בעצם מציאות האדם, עד שבעת קיום הציווי
נרגשת רק מציאות האדם המקיים את המצוה, ולא
ההמשכה מלמעלה.

ועפ"ז מובן ששליחות המרגלים לענין כיבוש
והתיישבות ארץ ישראל צ"ל קשורה ושייכת לכל
פרטי מציאותו של יהודי, שדוקא עי"ז נעשה אצלו שלימות כיבוש והתיישבות
ארץ ישראל, "מאך דאך ארץ ישראל", בכל פרטי עניני עבודת ה'.

. . והחל ממצות צדקה כפשוטו - שיהודי מוסיף בצדקה, ולא רק "עשר בשביל
שתתעשר" - נתינת מעשר שהוא חיוב, אלא חומש ולמעלה מזה (ובפרט אלו
שהקב"ה נתן להם את האפשרויות לזה וכו').

וההחלטות בכל הנ"ל יהיו באופן של "בלי נדר" - למעלה מנדר, כי נדר ענינו
שהוא צ"ל במדידה והגבלה, כמבואר בהלכות נדרים שנדר צ"ל מוגדר בבירור
כוונתו וכו', משא"כ "בלי נדר" ענינו שהוא למעלה ממדידה והגבלה.

. . ועוד והוא העיקר, שזוכים תיכף ומיד לכיבוש ארץ ישראל כפשוטו, וכפי
שהקב"ה אומר למשה רבינו "דבר אל בני ישראל" את כל הציוויים, ובפרט
"דבר אל בני ישראל ויסעו" - היציאה מהגלות והכניסה לארץ ישראל בגאולה
האמיתית והשלימה, ע"י הוספת אל"ף - אלופו של עולם.

ועוד ועיקר, שתיכף ומיד נלך כל בני ישראל, "בנערנו ובזקנינו . . בבנינו
ובבנותינו" לארצנו הקדושה, ותיכף ומיד עוד ביום הש"ק זה קודם תפילת המנחה
וקריאת התורה, ועוד קודם המשך ההתוועדות, כיון שתיכף ומיד זוכים לשמוע
את הבשורה הטובה על ביאת משיח צדקנו - ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", שכבר
בא משיח ("אז משיח איז שוין געקומען") - בגאולה האמיתית והשלימה.

[אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה"].

נזכרים ונעשים

יומן מזמן אמירת השיחה בבית חיינו

יובל שנים' - חלוקה מיוחדת

יום שני, כ"ח סיון ה'תנש"א - יום הבהיר, יובל שנים
לבוא כ"ק אדמו"ר שליט"א - "איש וביתו" - לארצות הברית

בשעות הבוקר הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להדפיס את "קובץ כ"ח סיון - יובל שנים", ולהכינו לחלוקה היום בלילה אחרי מעריב!

בשעה 8:25 לערך נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לתפילת מנחה, כשמעודד את שירת "ופרצת". ביהכ"נ הי' מלא בקהל עצום; רבים ידעו מראש כי כ"ק אדמו"ר שליט"א עומד לחלק היום את הקובץ המיוחד, והקדימו לבוא.

אחרי התפילה לא הכריזו על זמן תפילת מעריב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א פנה לעבר הקהל והורה באומרו: "מכריזו זיין ווען איז מעריב" [=להכריזו מתי מעריב], ואח"כ הכריז הגבאי (ע"פ הוראת הר"ל"ג) שיתפללו מעריב "כשיהיו מוכנים".

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד מהבימה כשפניו לעבר הריב"ק שעמד לימינו, ובשעת מעשה רחש בשפתיו הק'. לפתע הסתובב לעבר הרב שניאור זלמן שי' גורארי' שעמד מהצד השני, וניגש למקומו הרגיל בעת חלוקת הדולרים (כמו בעת הברכה דליל י"א ניסן ש.ז.).

הרב גורארי' בירך את כ"ק אדמו"ר שליט"א בשם כל אנ"ש וכו'. בעת הברכה היו עיניו של כ"ק אדמו"ר שליט"א עצומות ומפעם לפעם ניגבן, והי' מרגש מאוד לראות זאת. הברכה ארכה כשלוש דקות.

אח"כ, בשעה 8:40, הרים כ"ק אדמו"ר שליט"א את עיניו הק'. הר"ל"ג קירב את הרמקול, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: "ס'איז דאָ כהנים, אַלעמאַל איז מען מסיים מיט ברכת כהנים" [=יש כאן כהנים, תמיד מסיימים עם ברכת כהנים], ומיד ניגש ר' יוסף יצחק הכהן שי' גוטניק (שעמד בקרבת מקום) ובירך ברכת

כהנים כשמתחיל מ"יברכך וגו"
עד "ואני אברכם" וכל הקהל ענה
"אמן" אחרי כל ברכה.

כשסיים את הברכה, העיר כ"ק
אדמו"ר שליט"א באומרו (כשמכסה
בכף ידו הק' את הרמקול): "עס זאָל
ניט ווערן דערפון קיין וואונדער,
עס זאָל ניט ווערן קיין מנהג וואָס

ס'פעלט די התחלה, וועט איר אָנהויבן נאָכאַמאָל פֿון דער התחלה" [=שלא יהיה
מכך פלא, שלא יהיה מנהג שחסרה ההתחלה, תתחיל עוד פעם מהתחלה], והנ"ל
חזר שוב על הברכה כשמתחיל מ"וידבר וגו'". פני כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת
הברכת כהנים היו כנ"ל בעת הברכה.

אח"כ פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה-ברכה שארכה 17 דקות, עד השעה
8:58. אחרי סיים את השיחה במילים: "תיכף ומיד ממש", המשיך ומיד והזכיר
שוב אודות ענין חלוקת שליחות מצוה לצדקה, וסיים באומרו: "תיכף ומיד ממש
בפשטות".

אחרי השיחה ניגש הריל"ג ודיבר עם כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לסדר שיהי'
עתי, ואמר שהדולרים הם ביחד עם ה"קובץ כ"ח סיון" שיחולקו אחרי התפילה,
וכשדיבר - עשה כ"ק אדמו"ר שליט"א תנועה בראשו הק' וכן משך בכתפיו
באומרו משהו. הריל"ג אמר שהכינו מים לנטילת ידיים (לתפילת מעריב), וכ"ק
אדמו"ר שליט"א הורה שיביאו את קערת המים עם הספל ושימו על השולחן
(שמעליו דיבר מקודם). כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו הק' ו"פ לסירוגין,
ובעת שניגב את ידיו הק' - דיבר עם הריל"ג בקשר לתפילת מעריב.

תפילת מעריב התקיימה בשעה 9:00 לערך, וכשעלה כ"ק אדמו"ר שליט"א
לבימה ניגנו "ופרצת" - אך לא הסתובב.

בתחילת קדיש בתרא ניגש הריל"ג ודיבר עם כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות הסדר
שיהי' עכשיו (היות שלא כל הקבצים הגיעו), והי' מתוכנן שיהי' הפסק לזמן
קצר (ובפרט - כדי שכ"ק אדמו"ר שליט"א יוכל לטעום דבר מה, וכפי שהי'
בט"ו אייר), ואכן הכריז הגבאי ר' זאב יחזקאל הכהן שי' כ"ץ שמטעם המזכירות
מודיעים שהיות שלא כל הקבצים הגיעו, לכן יהי' עתה הפסק למשך כרבע שעה.

בעת הכרתו חייך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיוך רחב, ופנה לריל"ג ואמר (כשמסמן
בידו הק'): "אזוי ווי מ'האָט מכריז געווען אַז ס'וועט זיין אַ הפסק, איז אַ שאָד די

צייט, במילא וועט מען מאַכן אַ המשך! [=היות שהכריזו שיהיה הפסק, הנה חבל על הזמן, במילא יעשו המשך].

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד מהבימה, והקהל שלא הבין מה קורה - התחיל לנגן "ופרצת", אולם כ"ק אדמו"ר שליט"א ניגש למקום הנ"ל (שם דיבר מקודם), ומיד נהי' שקט וכ"ק אדמו"ר שליט"א פתח בשיחה שני', כשלפני זה שאל את הריל"ג (כשמכסה את הרמקול בכף ידו הימנית הק'), ועושה תנועת שאלה בידו השמאלית (הק'): "בשעת מ'וועט ברענגען מ'וועט מיר גלייך זאָגן?" [=כאשר ביאו יאמרו לי מיד?] (והלה השיב בחיוב).

שיחה זו ארכה כ־7 וחצי דקות, עד השעה 9:20 לערך, ובה דיבר שנמצאים בהמשך ליום הכ"ח ונכנסים עתה ליום שהוא ערב ראש חודש, כשמדגיש (בהמשך להכרות הגבאי הנ"ל) שאין הפסק בענין זה ח"ו. בשיחה זו הי' קולו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א צרוד מעט (מחמת הצטננות).

אחרי השיחה התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לחלק לכאו"א את ה"קובץ כ"ח סיון - יובל שנים". הקובץ מכיל 102 עמודים וכרוך בכריכה (רכה) אדומה, ומונח בנרתיק מיוחד מפלסטיק שקוף, ובו גם דולר שליחות מצוה לצדקה.

החלוקה התחילה בשעה 9:20, ועד השעה 10:15 עברו גברים. בשעה השני' - מהשעה 10:15 עד השעה 11:15 - עברו נשים, ואח"כ עברו שוב גברים למשך שלושת רבעי השעה. באמצע החלוקה של זמן זה, בשעה 11:30 לערך, לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א קובץ א' והניחו מתחת לסידורו, וכעבור כמה דקות לקח עוד א' והניחו מתחת לקובץ הראשון. אח"כ עברו שוב נשים, ואח"כ שוב אנשים.

החלוקה ארכה כשלוש שעות, והסתיימה בשעה 12:04. בסיום נטל כ"ק אדמו"ר שליט"א את סידורו ושני הקבצים (והריל"ג לקח את הצ'ק), וניגש לארון הקודש, סידר את הגארטל ונגע בפרוכת כרגיל. כשיצא מהריבוע, הושיט בנו הנ"ל של הצלם הנ"ל את ידו לשלום וכ"ק אדמו"ר שליט"א החזיר לו יד כשמחייך חיוך רחב, ובשעה 12:06 יצא מביהכ"נ בוריזות כשמעודד בידו הק' את שירת "ופרצת".

ליד דלת היציאה חילק לעוד כמה נשים שעדיין לא קיבלו, וכן בצאתו מהמעלית למעלה חילק לעוד כמה אנשים ונשים באומרו: "ברכה והצלחה". אח"כ הסתובב לעבר התמימים (ועוד) שעמדו שם ואמר: "אַלע גוטע זאַכן, אַלע גוטע בשורות" [=כל הדברים הטובים, כל הבשורות], והרים את ידו הק' לאות של שלום, ונכנס לחדרו הק'.

(מתוך דברי משיח תנש"א ח"ד, באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח")

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים
ומתוועדים על הבכ"ש שבשיחה

אחדות בליובאוויטש

הרה"ח אליעזר אשכנזי - משפיע בישיבת חנוך לנער צפת, אה"ק

בפרשת השבוע ניתן לראות משהו מאוד מיוחד, בפרשה עצמה מסופר בארוכה אודות שליחותם של המרגלים שהסתיימה בצורה העצובה של חטא המרגלים הידוע. לאחר מכן הקב"ה כועס ורוצה להעניש את כל בני"י ורק אחרי תחנונים של משה רבינו מסכים הקב"ה להמיר זאת בעונש אחר.

הסתכלות חיובית גם על המרגלים

אמנם, תורת החסידות מגלה את הטוב שבכל דבר, וכן את הטוב שבמעשי המרגלים, שרצונם היה להמשיך לעבוד את ה' במדבר כשמקבלים מן מהשמים ויש את כל צרכיהם מן המוכן כך שלא צריך להתעסק עם גשמיות העולם. אלא שטעותם היתה בכך שהקב"ה רוצה שיהיה דירה בתחתונים ולכן יש להתעסק עם גשמיות העולם בדוקא. כמבואר בארוכה בחסידישע פרשה דשבוע זה.

ובשיחות רבות בלקו"ש מבאר כ"ק אד"ש את ענין זה מכל צדדיו ופרטיו עומק לפנים מעומק [כמצוין במדור המראי מקומות בגיליון זה - המערכת], והמכנה המשותף לביאור הכללי מדגיש את טעותם של המרגלים שהביאה לתוצאה המרה.

אך בשיחת הדבר מלכות - לאחר שמבאר בארוכה את ההבדל בין המרגלים ששלח משה למרגלים ששלח יהושע - כ"ק אד"ש מסביר שהמרגלים אכן פעלו את שליחותם בכך שהם אמרו "טובה הארץ מאוד מאוד", אך הטעות היתה בזה שהם הוסיפו את מסקנתם העצמית "אפס כי עז העם היושב בארץ", וכיון שעירבו את מציאותם העצמית בשליחות של משה רבינו, הגיעו לטעות כה גדולה.

ובעצם השינוי שיש כאן הוא שינוי עצום, לאורך השנים, לאחר הביאור על כוונת הטובה של המרגלים, בסופו של דבר תמיד הם הווארו באור שלילי. אך כאן פתאום מתחילים לראות את הענין גם באור חיובי, המרגלים השלימו את שליחותם והיו מכך תוצאות טובות בפועל ממש.

אין צורך לתלות
שלט גדול כאן
עושים אחדות'
וכיו"ב, כל אחד
צריך לעשות
חשבון נפש אליבא
דנפשיה באיזה
נקודות הוא יכול
להתאחד עם
מישהו אחר...

אחדות, זה אפשרי?

בהמשך השיחה כ"ק אד"ש מדבר על ענין האחדות בקשר למרגלים, ומוריד זאת למעשה בפועל שצריך להדגיש את נקודת האחדות הן בישראל והם בתורה.

בשנים האחרונות השתרשה טעות שכשמדברים על אחדות מתחילים לדמיין שכולם יושבים ביחד, כל הרבנים המשפיעים והעסקנים, ללא מריבות וחילוקי דעות, בצורה שתהיה רק בגאולה השלימה, כך שיכול להיות מישהו שילמד את השיחה, ייאנח עמוקות על המצב ולא יחשוב מה מוטל עליו לעשות בפועל...

שמעתי שר' אוריאל צימר ע"ה סיפר שהיה יהודי שפעל רבות כדי לעשות כינוס אחדות בין כל הרבנים והאדמו"רים וכו', כשהגיע לאחד האדמו"רים באמריקה, אמר אותו אדמו"ר "היה מלחמת העולם הראשונה ושניה אתה רוצה שיהיה גם מלחמת העולם השלישית"? כשהוא הגיע לרבי שליט"א אמר לו הרבי "עוד לא הגיע הזמן של "וגר זאב עם כבש", בשתי התשובות יש את הנקודה שחבל לבזבז זמן עכשיו על פנטזיה כזו, אבל אותו אדמו"ר חי מלחמות והרבי שליט"א חי גאולה.

לא רחוקה היא

אם כן מה מוטל עלינו לעשות? פשוט לדאוג לשני ולראות שיהיה לו טוב בגשמיות וברוחניות, לא תמיד כשאומרים אחדות הכוונה היא לפעולות גרנדיוזיות, צריך

פשוט לדאוג למי שנמצא לידי ולעשות פעולות שיביאו להדגיש את המכנה המשותף בינינו, שכולנו בנים של הרבי מה"מ.

וכפשוט, שאין צורך לתלות שלט גדול 'כאן עושים אחדות' וכיו"ב, כל אחד צריך לעשות חשבון נפש אליבא דנפשיה באיזה נקודות הוא יכול להתאחד עם מישהו אחר, ואיזה פעולות הוא יכול וממילא צריך לעשות לשם כך. וגם אם זה לפעמים קשה או לא נעים יש לעשות זאת מתוך קבלת עול, ומתוך ידיעה שבזה הוא ממלא את רצונו של כ"ק אד"ש מה"מ.

כמוכן שדבר זה לא צריך לגרום לנו להתפשר על 'אף שעל' (כמדובר בסיום השיחה) מאמונתנו ומההנהגות החסידיות החדורות בעניני גאולה ומשיח בהם אנו נוהגים ע"פ הוראותיו של הרבי, שכן דבר זה הינו היפך רצונו של הרבי, צריכים ללכת עם כל הלהט והחיות ובכל זאת להדגיש את המכנה המשותף לכולם ולדאוג לכולם בגשמיות וברוחניות.

להדגיש את המכנה המשותף

וניתן לומר שזה מה שמלמד אותנו כ"ק אד"ש בשיחה זו: גם אם מישהו מערב את שכלו בשליחות של הרבי ובכך עלול לפעול היפך הכוונה, בכל זאת יש להסתכל עליו בכיוון חיובי, לזכור שגם הוא שליח של משה רבינו, גם הוא ממלא את השליחות וגם הפעולות שלו עוזרות למהר את ההתגלות - ע"ד מה שלומד הרבי שהמרגלים מילאו את השליחות - וגם מזה יש תוצאות טובות בפועל ממש.

וזאת בנוסף לנקודה העצמית שיש בכל יהודי ובכל חסיד ששייך לכל הענינים של הרבי מצד עצם הנשמה שלו.

וכשמתבוננים בענינים אלו ניתן להבין כיצד ניתן להיות באחדות עם כל יהודי ועם כל חסיד, גם עם מי שחושב הפוך ממני, ע"י שמתבוננים בענינים החיוביים שיש בו ובוהו שגם הוא שייך לרבי, שע"ז נקל יותר למצוא את המכנה המשותף ולהתאחד איתו כהוראת הרבי בשיחה.

כמוכן שיש להבהיר שאחדות אינה יכולה להוות הכשר להוריד מהחיות וההתלהבות הנדרשת בעניני משיח ובהכרזת הק' יחי אדוננו וכיו"ב, וכמבואר לעיל בארוכה.

וע"י שיהיה אכפת לנו מהזולת ונתאחד איתו כפי רצונו של הרבי, נזכה לשלימות האחדות בין ישראל וקוב"ה בכלל ובין חסידים לרבי בפרט, ונזכה לראות עם הרבי בעיני בשר בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

המהפיכה של כ"ח סיון

הרה"ח יצחק אהרן אקסלרוד - ראשישיבת תות"ל פתח-תקוה, אה"ק

כאשר רוצים להתוועד ולדבר על שיחת ה"דבר מלכות" של כ"ח סיון, כדאי קצת להכיר את הרקע של אמירת השיחה, המאורעות שארעו אז ובכלל האווירה הכללית שהייתה ב־770 באותם ימים.

זכיתי לשהות בשנים אלו ב־770 אצל הרבי שליט"א מלך המשיח, וניתן בהחלט לומר שבזמן זה - לאחרי "מלחמת המפרץ" ולאחרי ה"שיחה הידועה" של כ"ח ניסן - ההרגשה בסעוון סעוונטי בכלל ואצל התמימים בפרט הייתה, שכעת זהו "זמן השיא" וכל רגע ה'עסק' מסתיים והגאולה מגיעה.

ישנו ביטוי בשיחת מוצאי כ"ף כסלו תשנ"ב, שהרבי מלך המשיח קורא לתקופה זו בכינוי 'ימות המשיח'. בהרגשה של התמימים שזכו לשהות ב־770 בשנות הנפלאות, זה היה דבר מוחשי ופשוט. כי הרי כל אחד ראה ושמע את השיחות מהרבי, ולא היה צריך להיות חכם גדול כדי להבין, שמשבת לשבת ומשיחה לשיחה הרבי מרומם ומוכיל אותנו למצב גבוה יותר של - 'ימות המשיח'.

כ"ח סיון - יובל שנים

אחד הגילויים הכי נפלאים אותם גילה לנו הרבי בתקופה זו, הינה השיחה של כ"ח סיון תש"א - יובל שנים לכ"ח סיון תש"א, יום הצלת הרבי שליט"א מלך המשיח מציפורני הנאצים ימ"ש והגעתו לארה"ב.

ובהקדים: בכלל כשבאים לחגוג את כ"ח סיון, יש כאן כמו בכל עניין 'אלוקי' עומק לפני מועד. וכפי שהרבי מלך המשיח מלמד אותנו בריבוי שיחות, דוקא הפשט מתחבר לעומק הכי נעלה.

כלומר, המאורע הגשמי שאירע בכ"ח סיון, יום שבו הרבי ניצל בגשמיות מהשוואה והגיע לארצות-הברית, מסמל בעצם את העניין הכי עצום: "יש לנו רבי!" הכל מתחיל בנקודה הפשוטה - המציאות הגשמית של הרבי בעולם הזה.

חסידים הם
פקחים יותר
מהיצר-הרע, והם
יודעים שהעיקר
הוא, "לעשות" בלי
הרבה חשבונות.
פשוט בכל רגע
נתון, להתמקד מה
אני צריך לעשות
עכשיו ממש

ומהנקודה הזו מסתעף הכל, האפשרות שיש לנו להתקשר לרבי, וכל ההשפעות שהרבי משפיע לנו בגשמיות וברוחניות וכו'.

בשיחה שאמר הרבי בכ"ח סיון תנש"א, מדבר הרבי על יום זה כהיום שבו החלה ה"מהפכה" בהפצת המעיינות חוצה, ע"י הקמת המוסדות החדשים אותם ניהל הרבי שליט"א, שאיתם החלה המהפכה בעולם כולו. וכאשר רק מעיפים מבט בשיחה, קולטים שהרבי מדבר על כ"ח סיון, כתאריך שבו החל השלב האחרון להבאת הגאולה - בירור חצי כדור התחתון, שפועל את שלימות בירור העולם והכנתו לגאולה.

ושוב גם ענין זה מתחבר למאורע הפשוט שאירע בכ"ח סיון, "נס ההצלה" של הרבי. היות שכל המהפכה האלוקית שהחלה בכ"ח סיון, מגיעה "כפשוט" מפעולותיו של הרבי מלך המשיח בכל העולם, שזהו מגיע כתוצאה מעם מציאותו בעולם הזה הגשמי.

מה דעתו של הרבי...

אחת ה'חדשות' המרעישות בשיחה, היא קביעתו של הרבי שבית המקדש ירד קודם כל ב-770, ולאחר מכן יגיע לירושלים.

זכור לי שאחד מידידי הראה לי אז, קטע מעיתון שהשתייך לכאלה ששונאים את ליובאוויטש, שהביאו את השיחה במלואה וכתבו בכותרת: "בשם אומרים" - "לא הוספנו אף מילה". כלומר: כל מה שאנחנו אומרים שחב"ד אומרים על הרבי שלהם שהוא משיח וכו', הנה תראו איך שצדקנו והרבי בעצמו כתב על עצמו שהוא משיח!

ואכן, המילים הברורות שהרבי אומר בשיחה זו, לא משאירים שום ספק במסר שהרבי מבהיר לנו. לאחר ששעברו "יובל שנים" מאז התחלת הפיכת חצי כדור התחתון, והכנת העולם כולו לגאולה, כעת כבר השלמנו את המשימה. העולם כולו מוכן לגאולה, ויש מי ש'עומד' מאחורי הדברים האלה, יש כאן "מלך המשיח" שהוא זה שהפך את כל העולם, וכעת מגיע לו "ביושר" שהגאולה תתחיל בבית המדרש שלו ומשם תפשט לכל העולם.

להיות שותף!

לפעמים אנו שואלים את עצמנו, איך כל זה נוגע לעבודת ה' שלנו כחסידים בכלל ותמימים בפרט? כאשר חסיד לומד את השיחות הנפלאות האלה של הרבי, שמבשרות לנו איך משיח פועל בעולם, ואיך כל העולם מוכן לגאולה, אם הוא "חסיד בריא" ויש לו רגש לאלוקות, אז הוא רוצה להיות חלק מזה, הוא רוצה להיות שותף בגאולה שהרבי מביא לעולם.

לאורך כל השיחה של כ"ח סיון, מדגיש הרבי שליט"א את מעלת התחתון: 'חצי כדור התחתון', 'ספירת המלכות' וכו'. גם באופן פרטי, לכל אחד מאתנו יש אצלו ענינים שהם בבחינת 'תחתון', היינו נקודות שמאוד קשות לביצוע בעבודת ה', והרבי רוצה שנעלה גם אותן לקב"ה.

וההתמודדות גם עם נקודות אלו, זה נקרא 'גאולה' מ"גלות פנימי בעבודת ה'". 'גלות' זה שמישהו אחר שולט עליך, ו'גאולה' זה שאתה עושה את הרצון העליון, ואין לאף אחד שליטה על זה. עכשיו בתוקפה הזו, הרבי תובע מאתנו שניתן את הכל לאלוקות, בלשון של חסידות: "יחודא עילאה" - הכרה שאין עוד מציאות חוץ מאלוקות. והמבחן לזה הוא כנ"ל, בענינים הכי תחתונים אצל כל אחד, בנקודות שקשה להתמודד איתם.

אני שייך לזה?

וכאן מגיע ה"קלוגינקער" [=הערמומי, כינוי ליצירה הרע] ומתחיל להקשות: בישיחה זו מדבר הרבי על גילוי ניצוץ משיח שבכל יהודי - גילוי היחידה, ובכלל, בכל ישיחות ה'דבר מלכות' הרבי מדבר על דרגות נעלות ביותר (כנ"ל), האם אני שייך לזה בכלל? הרי אני יודע את המצב שלי בעבודת ה'...

אבל חסידים הם פקחים יותר מהיצירה הרע, והם יודעים שהעיקר הוא, "לעשות" בלי הרבה חשבונות. פשוט בכל רגע נתון, להתמקד מה אני צריך לעשות עכשיו ממש, מה הרבי רוצה ממני עכשיו, וכך ניתן לעמוד בכל הדרישות.

כאשר חושבים על הכל ביחד - נופלים. צריך להתמקד ב"עשייה", וכפי שמוכח בחסידות 'עשייה לעילא', כלומר: למרות שהמעשה הוא לכאורה הדרגא הכי נמוכה, אך שורשו הוא למעלה מכל המדרגות. וכאשר עושים בפשטות ובתמימות את הוראות הרבי לזמננו זה, "לימוד גאולה ומשיח" ולימוד חסידות בשופי הכי גדול (כולל כמובן כל ההוראות של הרבי), רואים שהגאולה הפרטית מתחילה, וזה מוביל את כולנו לגאולה הכללית עם הרבי שליט"א מלך המשיח! לחיים לחיים!

החילוק בין שליחת המרגלים לשאר פרטי הסיפור

בריש שיחת הדבר מלכות השבועי מביא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א את סיפור הפרשה בקצרה, וזלה"ק: "החל משילוח המרגלים (מהתחלת הפרשה עד שני), הליכתם וביאתם, דברי תשובתם למשה ואהרן וכל עדת בני", וכל השתלשלות המאורעות בהמשך לזה, עד להעונש וכו' (משני עד קרוב לחמישי), ובהמשך לזה גם פרשת נסכים . . (מסוף רביעי עד שישי)". עכלה"ק.

והנה נמצא שמחלק את סיפור הפרשה לג' חלקים, ואחר כל חלק מציין בסוגריים באיזו עליה או עליות בפרשה מדובר אודות קטע זה. ועפ"ז צריך ביאור: מה שחילק את סוף הפרשה העוסק בנסכים וכו' מסיפור המרגלים עצמם - מובן, שהרי אלו אכן ב' ענינים שונים. אך מדוע בתוך סיפור המרגלים גופא חילק לב': "שילוח המרגלים (מהתחלת הפרשה עד שני)", ואח"כ מונה כל שאר פרטי הסיפור בחטיבה בפ"ע?

ולענ"ד אפשר אולי לבאר זאת בפשטות - שאכן, ענין שילוח המרגלים הוא ענין בפ"ע משאר פרטי סיפור המרגלים:

שילוח המרגלים היה ע"י משה, וכוונתו בשילוחם לא היתה כלל באותו האופן שהם ביצעו זאת. מצד משה לא היה אמור לצאת מהשליחות ענין בלתי רצוי, ויותר מכך - אכן לא יצא מכך דבר בלתי רצוי, כי כוונת השליחות מצד משה היתה "לשמחם במעלותי" . . ויעלו בה בחפץ גדול", וענין זה אכן התקיים בפועל (כפי שמבאר בשיחה באריכות). ואכן, בשיחת כ"ח סיון תנש"א (ס"ג) אומר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח: "מובן אם כן שהשליחות (מצד דעתו של משה) בודאי הצליחה".

אמנם כל זה היה ענין בפ"ע - כמו שהוא מצד משה. משא"כ הליכתם וכו' עד להעונש, כל זה נעשה מצידם עם כוונה לחטא, ולא ע"פ כוונת משה בשילוחם.

1) להעיר מדברי רש"י (פרשתנו יג, כו): "להקיש הליכתן לביאתן, מה ביאתן בעצה רעה, אף הליכתן בעצה רעה".

ועפ"ז יובן החילוק שמחלק אד"ש, כי בסיפור המרגלים אכן ישנם ב' פרטים: א) השליחות כפי שהיא מצד משה רבינו, כמו שהיא לדעתו של משה, ואת זה פירט כפרט בפ"ע. ב) השליחות כמו שביצעו אותה הם בכוונה רעה, מה שהוביל להמשך השתלשלות הענינים ועד לעונש, וע"כ פירט זה כחלק שני ונוסף בסיפור. וק"ל.

הת' שלום דובער שי' ניסילעוויטש
 ישיבה־קטנה חח"ל צפת

כיבוש משה בדרך הטבע?

ב'דבר מלכות' השבוע מבאר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בארוכה, שאם כיבוש הארץ היה נעשה ע"י משה, היה זה נעשה באופן שלמעלה מהטבע. ובלה"ק: ". . . שכיבוש הארץ לא הי' כדרך כל כובשי ארצות בדרך הטבע, אלא ע"י הקב"ה, כדברי משה . . . ה' אלקיכם ההולך לפניכם הוא ילחם לכם . . . ההולך לפניכם . . . באש לילה לראותכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם", שאין צורך (ועאכו"כ הכרח) לברר "את הדרך אשר נעלה בה", כיון שהענן הולך לפניהם ומראה להם הדרך". ובהערה 49 שם: "ואילו היו נכנסים לארץ מיד, ע"י משה - הי' הולך לפניהם גם עמוד הענן לנחותם הדרך".

ולכאורה אס"כ מדוע שלח משה מרגלים לרגל את 'יעזר'? כמסופר בסוף פרשת חוקת: "וישלח משה לרגל את יעזר". ('יעזר' אינה בשטחה של ארץ ישראל, והיה זה לפני שידעו ששבט ראובן וגד יתיישבו שם. ואס"כ אין זה 'לצורך הכניסה לארץ' . . . שידעו ויכירו בטובתה של הארץ", אלא רק לצורך הכיבוש - "כדרך כל הבאים להלחם בארץ נכרי"). ולכאורה ע"פ המבואר לעיל שהכיבוש ע"י משה נעשה למעלה מדרך טבע, מדוע יש צורך בשליחת מרגלים - שזוהי פעולה ע"פ טבע?

ואולי יש לבאר ע"פ המבואר בשיחת י"ב תמוז תשכ"א (שיח"ק תשכ"א עמ' 222), שהמרגלים ששלח משה לרגל את יעזר הבינו שכוונתו הפנימית של משה, היא לא רק שירגלו את יעזר אלא שגם יכבשו אותה. ועפ"ז יוצא שגם שליחת המרגלים לא הייתה פעולה בדרך הטבע, היות שהכוונה הפנימית בשליחתם הייתה ע"מ שיכבשו בפועל את יעזר, וזו וודאי פעולה על־טבעית שמספר אנשים מועט יכבשו לבדם את יעזר.

אמנם קשה לומר כן, דהנה בלקו"ש חל"ג (ע' 83) אומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: "ולפעמים מוכרחים לשלוח מרגלים, כי בלאה"כ אא"פ (ע"פ טבע)

לנצח האויב, שלכן, כנ"ל, שלח משה לרגל את יעזר. ומשמע שכ"ק אד"ש לומד בפירוש, ששליחת המרגלים ע"י משה לרגל את יעזר, הייתה פעולה בדרך הטבע. ואולי יש לחלק בין פעולת כיבוש ארץ ישראל, שאם הייתה נעשית ע"י משה הייתה באופן על-טבעי לחלוטין, לבין פעולת כיבוש סתם שאינה חלק מכיבוש הארץ. ועצ"ע. ואשמח לשמוע דעת הקוראים בזה.

הת' דניאל הכהן שי כהן
ישיבה קטנה תורת אמת

תגובות

תגובות שנתקבלו במערכת לגליונות קודמים

האם מרגלי יהושע נשלחו "מאליה" או "שהשי"ת ציווהו"?

(גליון ל"א - פרשת בהעלותך: "שילוח המרגלים דיהושע - מדעתו?")

בגליון השבוע שעבר הקשה הת' ס.ט.מ. שי' בנוגע לסתירה, לכאורה, שמצינו אודות מרגלי יהושע: בשיחת ש"פ בהעלותך תנש"א (ס"ב) מבאר אד"ש שיהושע שלח את המרגלים "מאליה" ומעצמו; ובשיחת ש"פ שלח (ס"ב) מביא את המובא בחסידות פעמים רבות ש"בודאי לא עשה יהושע מדעתו רק שהשי"ת ציווהו ע"כ".² ותירץ בזה ע"פ פנימיות הענין, ע"ש.

ואולי י"ל בפשטות יותר ע"פ מ"ש כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחת ש"פ שלח תשמ"ט (ס"ב) שמרגלי יהושע נשלחו "לא מצד ציווי, אלא מדעתו". ובהערה 25 שם: "להעיר שבלקו"ת (פרשתנו נא, ג) מבואר ע"ד דרשות חז"ל ש"בודאי לא עשה יהושע מדעתו רק שהשי"ת ציווהו ע"כ", אבל, פשוטו של מקרא - ה"ז פרש"י, ולא מצינו שהשי"ת ציווהו". כלומר, שמחלק במפורש: שלפי הפשט - נשלחו המרגלים ללא ציווי, ולפי הדרש והפנימיות - נשלחו ע"פ ציווי.

(2) לשון הלקו"ת שלח נא, ג.

ועפ"ז מובן שבשיחת ש"פ בהעלותך, שעוסקת בהוראה מ"שלהבת עולה מאליה" כיון שזה הפשט של רש"י, המובן לבן חמש למקרא (כמ"ש בס"ב בשיחה שם) - מבאר שנשלחו המרגלים ללא ציווי, לפי הפשט; משא"כ בשיחת ש"פ שלח שמביא מלקוטי תורה את הביאור ע"פ פנימיות³.

הת' **מנחם מענדל** שי' **שמעונוביץ**
שליח במתיבתא בוּאנוס איירס, ארגנטינה

הטעם שלספר השישי בתורה אין שם

(גליון ל"א - פרשת בהעלותך, צריך עיון - א)

א

בתחילת שיחת ש"פ בהעלותך תנש"א מקשה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, מדוע הספר השישי בתורה - שתחילתו "ויהי העם כמתאוננים" - מתחיל בעניין בלתי רצוי; ומוסיף, שלכן ישנו חידוש בספר זה, שלא מצינו שיקרא בשם. והקשו על זה בגליון השבוע שעבר, שלכאורה לא מצינו על כך תשובה בהמשך השיחה - מדוע לספר השישי אין שם.

ואולי י"ל, שמכיון ששאלה זו הינה כסניף לשאלה המרכזית (מדוע הספר מתחיל בענין בלתי רצוי, לכן לא טרח כ"ק אד"ש לענות עליה; ואעפ"כ, מתוך הביאור הכללי בשיחה מובן גם ענין זה.

והביאור בזה: ההבנה בשאלה היא, שכיון ש"ויהי העם כמתאוננים" הוא ענין בלתי רצוי, עד כדי כך שגם אין לו שם - לכן לכאורה היתה התורה צריכה לפתוח בדבר טוב, וגם לתת לו שם. ועל כך מגיע הרבי ומסביר, שאמנם מדובר בענין בלתי רצוי שלכן אין לו שם, ואעפ"כ פתחה התורה את הספר עם ענין זה, כדי לתת כח לעבודת התשובה באופן ד"שלהבת עולה מאליה" (כפי שמבאר באריכות).

אבל, גם לפי ההבנה בתשובה עדיין נשאר מובן ש"ויהי העם כמתאוננים" הוא ענין בלתי רצוי, וכל הסיבה שהובא בתורה הינה רק כדי לתת כח להתגבר על הענין

(3) הערת המערכת: אמנם עדיין צע"ק לומר שבלקו"ת ובשיחת ש"פ שלח מדבר רק ע"פ הפנימיות ולא ע"פ הפשט, שהרי שם מבאר גם ההכרח לזה: "כמובן בפשטות (ועד שאין צורך לפרש בקרא) שלאחרי הקלקול שהי' כתוצאה משילות המרגלים מדעתו של משה (ללא ציווי הקב"ה), לא הי' יהושע שולח מרגלים מדעתו, ועכצ"ל "שהשי"ת ציהו ע"כ". ומלשון זו משמע שענין זה הוא פשט הכתובים המוכרח, "ועד שאין צורך לפרש בקרא". וצ"ע.

של "כמתאוננים". ולכן, כיון שזה עדיין ענין שלילי, לכן לא ניתן לו שם - שהרי אי אפשר לומר שה"שם" והתוכן של הפרשה הוא עצם ה"מתאוננים" והירידה, אלא רק עבודת התשובה הבאה לאחר שמתגברים על ענין ה"מתאוננים".

ב

אלא שעם כל זה, עדיין צריך ביאור: אם כן, מדוע ספר דברים - שגם הוא ענין של ירידה, כמבואר בשיחה (סי"א) - כן נקרא בשם? והרבי אינו מקשה על כך.

ואולי י"ל, שספר דברים אינו ענין בלתי רצוי כל כך כמו פרשת המתאוננים - שענינו רק "דברי תוכחות" (כמבואר בשיחה). ותוכחה אינה הענין הבלתי רצוי עצמו, אלא ענינה טוב - העליה שבאה לאחר הירידה לענין בלתי רצוי. ולכן מתאים לקרוא לספר זה בשם.

[ועדיין צ"ע - שהרי בשיחה מבאר (סי"א), שספר שישי ושביעי (מתאוננים ודברים) הינם כנגד הספירות יסוד ומלכות, הירידה להשפיע לעולמות בי"ע - עלמא דפרודא. וא"כ, הספר השביעי אמור להיות ירידה גדולה יותר מהשישי - ואיך זה מתאים עם ה"נ"ל שספר דברים ענינו רק "תוכחות", והינו פחות בלתי רצוי מהשישי שמתחיל בפרשת המתאוננים, ירידה ממש?

ואולי י"ל בדרך אפשר, שדוקא מצד זה שספר השביעי הוא כנגד ספירת המלכות, שענינה הירידה עד למטה ממש, לכן גם ניתן הכח לבררו - כיון שכל אחד ואחד שייך לביורר הענינים התחתונים והפשוטים יותר, כמו כח המעשה (ששייך לספירת המלכות, השביעית). משא"כ הספר השישי, דוקא בגלל שאינו הירידה למטה כל כך, לכן גם לא כל אחד שייך ויכול לבררו⁴ (ואולי יש לקשר להמבואר בשיחה (ס"ט) שהביורר צריך להתחיל דוקא מהחלקים התחתונים ביותר). ועצ"ע].

הת' שניאור זלמן שי' גורביץ'
שיבה קטנה חח"ל צפת

4 ראה (אודות ענינים החיובי של ה"דברי תוכחה") לקו"ש ח"ד שיחת דברים א'. ובכ"מ. ובשיחת ש"פ מטו"מ תש"נ (בלתי מוגה - התועדויות ח"ד ע' 86): "אלה הדברים", "לפי שהן דברי תוכחות. . . הזכירן ברמז מפני כבודן של ישראל" - שהענינים הבלתי-רצויים הם ברמז בלבד, כיון שלא נשאר מהם אלא המעלה דאתהפכא חשוכא לנהורא, ובגילוי ישנם רק עניני טוב וקדושה".

5 וע"ד המבואר בד"ה וישלח יהושע תשל"ו (סה"מ מלוקט ח"ב ע' שיא ואילך) שדוקא הלבושים הנמוכים יותר קרובים יותר לכירור, ולכן נצטווה כאו"א על זה, משא"כ המידות. והרי מלכות שייכת יותר ללבושים ויסוד שייך יותר למידות.

מראי מקומות

מקורות נבחרים להרחבת העיון
בנקודות שנתבארו בשיחה

ובהע' 36 עיי"ש שבהשקפה ראשונה נראית בזה מעלתם, ואילו באמת מצד טענתם באו לחטא].

• **בס"ו:** בפו"מ היתה תועלת רצויה משילוח המרגלים. לכאורה יש לחלק הביאורים בזה לג' חלוקות כלליות - הביאור ע"פ פנימיות - ראה בלקו"ת הנסמן בהע' 72, בלקו"ש ח"ד ע' 150 שמבאר זאת באריכות, ונזכר בלקו"ש ח"ח ע' 172, ובלקו"ש חכ"ח ע' 96, ובלקו"ש חל"ח ע' 52, וראה בד"ה שלח לך תשמ"ו. וראה עוד בלקו"ש ח"ח ע' 296, שם ע' 289.

בזה גופא ניתוסף ביאור כיצד בכ"ז כשרים היו (אע"פ שחטאו) - ראה בלקו"ש ח"ח ע' 153 לאחרי שמבאר כהנ"ל, מוסיף לבאר מדוע כשרים היו. ובלקו"ש חכ"ג ע' 92 ואילך מבאר ג"כ מפני מה כשרים היו, אך לבסוף לא רק שהוסיפו על שליחותם, אלא גם עשו להיפך (וראה גם בלקו"ש שבהע' 21), וכך בסה"ש תשמ"ט ח"ב ע' 535 בס"ו ובהע' 44. ובד"ה אם חפץ בנו ה' תשמ"ה. ולהעיר מלקו"ש חכ"ג

• **בס"ב ואילך:** החילוק בין מרגלי משה למרגלי יהושע. אודות החילוק בין לדעתך דמשה, וציווי ה' דיהושע [אף שבד"מ בהעלותך מבאר באו"א], והליכתם לארץ אצל משה, והליכתם ליריחו אצל יהושע ראה - בסה"מ מלוקט ח"ב ע' שיא, ובד"ה זה דשנת תשמ"ב.

ואודות זה ששליחות המרגלים היתה לתור ולא לכבוש, משא"כ אצל יהושע - ראה בלקו"ש ח"ג ע' 39 שמבאר באו"א שמשה שלחם בכדי שיוכלו לכבוש (אף שבודאי היו מצליחים לכבוש מצד ציווי ה'), וחטאם ה' שהסיקו מסקנות - לא נוכל לעלות, ובכ"מ (נסמנו לקמן). אך ע"פ המבואר בלקו"ש הנסמן בהע' 21 (ס"ד) - אודות החילוק בין לתייר ולרגל, ואודות כך שמשה שלחם לתור וביחד עם זה הרגיש שהם רוצים לרגל (אף שבאותה שעה כשרים היו) - לכאורה ניתן ליישב זאת.

[ובקשר עם הע' 21 יש לציין בנוסף לזה, הביאור שבלקו"ש ח"ח ע' 144

- ע' 102 שמבאר שעל אף חטאם של המרגלים, בכ"ז יזכו לחיי העוה"ב, וההוראה מזה שיש להביט במהותו הפנימית של יהודי.
- ובביאור מעלת המרגלים (ובכמה אופנים) – ראה בלקו"ש חל"ג ע' 86 ואילך (נסמן בהע' 95) שמבאר בעומק יותר את מעלתם של המרגלים, שגם רצונם להישאר במדבר היה נכון (והרא"י שנשארו) ועשו זאת לש"ש, רק שכיון שלא זו התכלית, הסתעף ממעשיהם טעות. וראה בסה"ש תשמ"ז ח"ב ע' 448 בסי"א (ושם מציין ללקו"ש חל"ג הנ"ל), ובד"ה להב"ע הנסכים תשמ"ז (ונסמן בסה"ש שם בהע' 73) שהמרגלים התנהגו ע"ד כבגאולה. ובד"ה שלח לך תשמ"ח שבהכרח ששליחותו של משה התקיימה שלכן, הן מצד המרגלים (גברא), והן מצד פעולתם בארץ (חפצא), הצליחו בשליחותם, וכאן בד"מ מבאר זאת גם בפשטות, ששליחותם פעלה על ישראל את מה שהי' צריך לפעול, וגם ע"פ פנימיות שזה היה בירור באופן דכמוצא שלל רב.
- [בכללות המבואר על המרגלים והכוונה העליונה, יש להאיר מהמובא בלקו"ד ח"א ע' 272, והמסופר באג"ק לכ"ק אדמו"ר הרי"צ ח"ח ע' תצט].
- שם: בירור מצד התחנות. ראה גם בסה"ש תשמ"ח ע' 490 ס"ד.
- **בס"ז:** האחדות שבעבודת השבטים. ראה בלקו"ש חכ"ג ע' 54 ובהע' 14 וש"נ.
- **בס"ח:** שילוח מרגלים וחודש סיון. ראה בלקו"ש חיי"ח ע' 141 ובהע' 2 וש"נ, ובסה"ש תשמ"ט ע' 535 סעי' ח' ואילך מבאר הקשר דפ' שלח לכ"ח סיון, ומעלת יום זה שבכחו להפוך לטוב ענינים בלתי רצויים, וניתוסף בדורנו שנתגלה בחודש תמוז חג הגאולה די"ב י"ג תמוז שע"ז הגיע אדמו"ר הרי"צ לארה"ב ועסק בכירור העולם – כח דסיון, ובזה ניתוסף בכ"ח סיון כמה שנים לאח"ז.
- **בס"ט:** בירור מצד דרגת האחדות, ומצד דרגת ההתחלקות, שבתורה ובישראל. בביאור החילוק הכללי שבין מצות לתורה, והדרגות שבתורה גופא, והחילוק דמוחין ומידות, והאחדות שע"י עצם הנשמה. ראה בנוסף להדרן הנסמן בהע' 131 ס"ז ואילך) בסה"ש תשמ"ט ח"א ע' 146 בהדרן על הרמב"ם ס"ד ואילך, וש"נ בהע' 47 להדרן משנת תשמ"ח, וראה בסה"ש תשמ"ח ח"ב ע' 666 בהדרן על הש"ס, וראה גם בקונטרס הלכות תושבע"פ שאינם בטלים לעולם בס"ו. ואילך. וראה בזה גם בלקו"ש חיי"ח ע' 123 (נסמן לעיל אודות המרגלים) בסעי' ו"ז שמבאר באריכות ובעומק שרק ע"י עצם המוחין ניתן לפעול על כוחות הנפש.

לסיכום

סיכום מהלך השיחה בקצרה

ש"פ שלח

סעיף א

פתיחה: פרשת שלח - אחדות בתורה

בפרשת שלח מודגש ענין האחדות בתורה - בכך שהיא כוללת נושא אחד מתחילת הפרשה עד סופה; וכן במצות ציצית שבסיומה, שמדגישה את כל מצוות התורה במצוה אחת.

יש להבין מה הקשר בין נושא האחדות (א) לבין פרשת המרגלים דוקא, וכן (ב) לסימומו של חודש סיון (ס"א).

סעיפים ב'ו

ביאור לפי הפשט: מרגלי משה ומרגלי יהושע

כדי להבין זאת הולך ומפרט את ההבדל בין מרגלי משה ומרגלי יהושע, שמתבטא בשישה פרטים (ס"ב);

ונקודת ההבדל היא: מרגלי משה נשלחו עבור הכניסה לארץ, לתור אותה ולהכירה; ומרגלי יהושע נשלחו עבור כיבוש הארץ, לדעת כיצד יהיה נוח לכבוש (ס"ג).

והטעם לכך - שכניסה לארץ ע"י משה היתה נעשית באופן ניסי, ולכן לא היה צורך בריגול עבור הכיבוש (אלא רק עבור הכרת מעלות הארץ); אבל הכניסה ע"י יהושע נעשתה גם בדרך הטבע, ולכן הוזקקו למרגלים לכיבוש (ס"ד).

כעת חוזר ומפרט את הסיבות להבדלים בין ב' סוגי המרגלים, שהשורש לכולם הוא: מרגלי משה נשלחו בגלל בקשת בני"י, כדי שירצו להכנס לארץ בשמחה, ולכן נשלחו נשיאי כל השבטים כדי שיספרו לשבטיהם על מעלת כל חלקי הארץ

בנקודה

אף ששליחות המרגלים נראית ככישלון, כאשר מתבוננים לעומק במטרת שליחותם - ביחס למטרת השליחות של מרגלי יהושע - מבינים שהם אכן פעלו את המטרה, לשמח את בני ישראל ולספר להם את מעלות הארץ. אם כך - המרגלים אכן פעלו התחלה של בירור.

אם כך, זה הזמן ללמוד מבירור הארץ ע"י המרגלים הוראה - כיצד להמשיך גם במקום ובמצב של התחלקות, עולם כזה שצריכים לעסוק בבירורו, גם את דרגת האחדות שלמעלה מהתחלקות.

המובטחת; ומרגלי יהושע נשלחו כדי לדעת את הדרך לכבוש (ס"ה).

לאחר ההסבר האמור, שמחדד את כוונת השליחות של מרגלי משה - לתור את הארץ ולעורר את חשק בני"א אליה - ממשיך ומגיע למסקנה: שליחותם של מרגלי משה אכן הצליחה (ולא רק שהיתה להם כוונה לטובה אך תוצאה בפועל שלילית). מרגלי משה עוררו בבני"א את החשק להכנס לארץ (לאחר זמן), ובנוסף החלו לפעול בארץ את הבירור מצד התחתון (ס"ו).

סעיפים דיא

ביאור לפי הפנימיות: אחדות והתחלקות

לאחר המסקנה ששילוח המרגלים היה ענין טוב, והם פעלו בארץ התחלה של

בירור - מתחיל לבאר זאת בעומק יותר, וע"פ פנימיות, שבבירור זה ישנם ב' חלקים:

מקדים, שהסיבה לכך שכל נשיא היה צריך לתור את כל חלקי הארץ, היא כדי לפעול את הבירור באופן של אחדות (ס"ז).

והענין: בתורה ובישראל ישנה דרגת האחדות ודרגת ההתחלקות [כאן מגיע המענה לשאלה הב' דלעיל ס"א - הקשר לחודש סיון, החודש דמתן תורה] (ס"ח). מבאר ומראה מהי דרגת האחדות ומהי דרגת ההתחלקות, ומחדש, שאף שעיקר בירור העולם נעשה על ידי דרגת ההתחלקות, בכל זאת צריכים להחזיר בעולם גם את דרגת האחדות שבתורה ובישראל (ס"ט).

ואלו הם ב' החלקים בבירור שנעשה ע"י המרגלים: משה ביררו מצד דרגת ההתחלקות, ומרגלי יהושע ביררו מצד דרגת האחדות (ס"י) - הכנה לגילוי האחדות המושלמת לעתיד לבוא (ס"יא).

סעיף יב

חזרה לפתיחה: האחדות והציצית

כעת חוזר לבאר את הקשר למצות ציצית שבפרשתנו, שענינה הוא שבכל מצוה פרטית מורגשת נקודת האחדות דה' אחד; כמו אצל המרגלים, שגם בירור כל חלקי הארץ נעשה ע"י כולם באופן של אחדות (סי"ב).

סעיף יגד

העיקר: אחדות לגאולה

המעשה הוא העיקר: מביא כמה הוראות שבהם מתבטא ענין האחדות כהכנה לאחדות שבגאולה (סי"ג).

וכן תהי' לנו - שתיכף ומיד נכנסים לארץ בגאולה (סי"ד).

סעיפים אג

שלב א' בביאור: הכח של מתן תורה

השיחה נפתחת בציון מעלת היום כ"ח סיון, הכח של חודש סיון (סי"א).

מבאר שבמתן תורה שבחודש סיון ניתן כח להחדיר אלקות בתחתונים, ואדרבה, דוקא בתחתונים ניכר הכח של אלקות (סי"ב).

וכמרומו בפסוקים "ויתורו את ארץ כנען", "ויתרון ארץ בכל היא". היתרון והמעלה שישנם דוקא בארץ התחתונה (סי"ג).

סעיפים דז

שלב ב' בביאור: הכח של תורת החסידות

לקראת הגאולה וגילוי סודות התורה על ידי משיח, התגלתה בדורות האחרונים תורת החסידות. נגלה דתורה עושה את העולם דירה לנגלה של אלקות, ופנימיות התורה עושה את העולם דירה לפנימיות האלקות (סי"ד).

וכמרומו בפסוק "יפוצו מעינותיך חוצה", מעינות החסידות מגלים את האמת והפנימיות של החוצה, שאינו מפריע לאלקות, אדרבה, דוקא על ידי החוץ ניכרת

בנקודה

אם בכל שיחות תנש"א ב מודגשים הקצוות של "דירה בתחתונים" וחיבורן, כאן בשיחה שם את בדגש דוקא על התחתונים. דוקא מהתחתון ביותר נפעלת הדירה בשלימותה.

דוקא ע"י המשכת מתן תורה במקום הנמוך ביותר נפעלת שלימותו. דוקא ע"י המרגלים שגילו את היתרון והמעלה שבארץ, ספירת המלכות, נפעלת העליה של כל הדרגות העליונות יותר. דוקא ע"י ההגעה לחצי כדור התחתון והפצת המעיינות ממנו נפעלת שלימות בירור העולם כולו. ולאור כל זה - דוקא מ־770, המקום שמשלים את בירור העולם מהחלקים התחתונים ביותר שבו, נפעלת ומגיעה הגאולה האמיתית והשלימה לכל העולם כולו.

השיחה הראשונה פונה מטה מטה, ומדגישה את מעלת העבודה עם התחתון; והשיחה השניה פונה מעלה מעלה, ומדגישה מאין מגיע הכח להעלאת התחתון ביותר - מההתאחדות המושלמת של יהודי עם הקב"ה.

לכל אורך השיחה, הן בחלק התחתון והן בחלק העליון, ניתן דגש מרכזי לתורת החסידות - החלק הפנימי שבתורה, הנותן את הכח הן לבירור התחתון והן להתאחדות עם העליון.

בגלוי האמת האלקית (ס"ה). וכמרומו בלשון הפסוק "כי ברבים היו עמדי", שהרבים - המנגדים - אינם מפריעים, אדרבה, היו עמדי ומסייעים לי (ס"ו).

ובדורנו כשתורת החסידות הגיעה לחצי כדור התחתון, אכן רואים שדוקא שם היתה הפצת המעיינות ביתר שאת וביתר עוז. גם מספר הבית ממנו יוצאים המעיינות - 770, מורה מצד אחד על הגבלות של זמן ומקום, ומצד שני על פריצת כל הגבולות. כיון שדוקא על ידי העבודה בגבולות הזמן והמקום מגלים אלקות שפורצת כל הגדרים (ס"ז).

סעיפים ח"א

שלב ג' בביאור: הכח של הגאולה

אף שנמצאים אנו בנקודה הכי נמוכה בהיסטוריה, בגלות האחרון ובחצי כדור התחתון, הרי אדרבה, דוקא מהמצב הכי תחתון באה הגאולה האמיתית והשלימה, ודוקא לכן היא תהיה גאולה נצחית, כי דוקא כך מתגלה הכח והתוקף של ענין הגאולה (ס"ח).

גם המקום בו הגאולה מגיעה הוא דוקא מחצי כדור התחתון, דוקא ב־770 נעשית ההכנה לבית המקדש, וכאן הוא אכן יתגלה (ס"ט).

והלימוד מכל זה, שיש לנו את הכח להביא את הגאולה. וכל עניני העולם מסייעים למטרה, הגאולה האמיתית והשלימה (ס"י). ותיכף ומיד ממש (ס"א).

•

סעיפים יביד

שיחה ב' - עומק חדש בביאור:

התאחדות למציאות אחת עם עצמות ומהות

[חלקה הראשון של השיחה שנאמר לפני תפלת ערבית, ביאר את מעלתו של כ"ח סיון, שבו מודגש חווק ותוקף האור האלקי החודר בתחתונים. ענין זה הגיע כהמשך ליום שלפניו, כ"ז סיון, כיון שהמספר 27 מורה על חווק ותוקף באופן מיוחד, כמבואר בשיחה.

בחלקה השני של השיחה שנאמר לאחר תפלת ערבית, ביאר את מעלתו של כ"ח סיון בקשר להתאחדות המושלמת של יהודי עם הקב"ה. ענין זה הגיע בקשר עם היום שלאחריו - ראש חודש, הקשור להתאחדות של ישראל והקב"ה, כמבואר בשיחה].

בערב ראש חודש נעלמת הלבנה, ולמחרת נעשה יחוד ומפגש השמש והירח. כך בעבודתנו, בערב ראש חודש יהודי עומד בתכלית הביטול, וזה מביא את העליה והיחוד של כל יהודי עם עצמות ומהות (ס"ב).

הכח להגיע להתאחדות זו מגיע מכ"ח סיון בו הגיע גילוי תורת החסידות לשיא, כיון שתורת החסידות מגלה את הקשר האמיתי בין ישראל להקב"ה (ס"ג). ועל ידי גילוי היחידה שבכל אחד, מתגלה היחידה הכללית, משיח צדקנו, וכל הענינים מתאחדים יחד בנקודה אחת של גאולה אמיתית ושלימה (ס"ד).

מראי מקומות • המשך מעמ' 21

והתכללותם ע"י שבט לוי ששייך ל"ג, וכמו"כ בעבודת כ"א מישראל התקשרות כללית לקב"ה ועי"ז העבודות הפרטיות יהי' באופן הרצוי.

• כסי"ג: אהבת ישראל מצד נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות: ראה ד"מ ש"פ תולדות (שיחה ב') תשנ"ב, וראה מאמר ד"ה "ואתה תצוה" תשמ"א (סה"מ מלוקט ר' ע' קכ"ט) וראה גם ד"מ ש"פ ויקהל תשנ"ב ובכ"מ.

ולעזיר מהנהגת כ"ק אד"ש מה"מ בלימוד תורה (לקו"ש חט"ז ע' 572) "אולי נודע לו משיטתי בזה... למצוא המשותף שבענין פרטי זה שבתורה עם עוד פרטים, הכלל והגדר המאחדם, ומוכנת העמקות ועאכו"כ הרחבות הבאות עי"ז. וק"ל".

• כסי"א: יקבל שבט לוי חלק ונחלה בא"י. ראה בלקו"ש חל"ח ע' 103 ואילך. וראה גם בהתועדויות תשמ"ה ח"ג 1760 חלוקת השבטים

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

בסעיף י"א: מקשה מדוע שלח יהושע את פנחס להגל את יריחו, הרי שבט לוי לא עורכין מלחמה כשאר ישראל? ומבאר זאת ע"פ פנימיות הענינים, שזוהי הכנה לחלוקת הארץ לע"ל שהיא גם לשבט לוי, שתהיה מצד דרגת ה"אחדות" שלמעלה מהתחלקות.

ויל"ע, הלא פנחס השתתף גם ב'מלחמת מדין' שנעשתה דוקא ע"י משה (עיינ בקונטרס "החלצו"). וא"כ כמה מתייחדים מרגלי יהושע שהינם הכנה לחלוקת הארץ לע"ל, הלא גם אצל משה הייתה השתתפות שבט לוי במלחמה? [וכמו"כ יש לעיין, מהו הביאור בעניין זה ע"פ נגלה].

בסעיף י"ד: מסיים ביה"ר אודות הגאולה ואומר: "וכל בני" באים לארץ ישראל בשלימותה. . . ולבית המקדש השלישי, ושם מקריבים (לכל לראש) קרבן תודה על היציאה דכל בני" ממאסר הגלות". והיינו שהקרבן הראשון שנקריב בגאולה, יהיה קרבן תודה על היציאה מהגלות.

ויש לעיין, דהנה בגמ' (מנחות נא, מבואר להדיא שכאשר חונכים את המזבח, הנה הקרבן הראשון שמקריבים עליו, צריך להיות קרבן תמיד של שחר. וא"כ מדוע אומר כאן, שהקרבן הראשון יהיה 'קרבן תודה' על היציאה מהגלות?

בסעיף י": מבאר בארוכה אשר המרגלים דמשה, מורים על כיבוש הארץ וביורר העולם מצד דרגת ה"התחלקות" - הכוחות הפנימיים, שכל ומדות. לעומת המרגלים דיהושע, המורים על כיבוש הארץ וביורר העולם מצד דרגת ה"אחדות" שלמעלה מהתחלקות: "לא מצד בחי' הדעת (כחות פנימיים) . . . אלא מצד ציווי הקב"ה, באופן של קבלת עול וביטול דהנשמה שלמעלה מהתחלקות, בכל ישראל בשוה".

והנה בהערה 78 מבאר מדוע התחלת כיבוש הארץ היה דוקא ע"י המרגלים דמשה: "וכיון ש"כל ההתחלות קשות" . . . ובפרט בפתיחת דרך חדשה . . . לכן הוצרך הדבר להיות ע"י "כל נשיא בהם" . . . ראשי אלפי ישראל", ובשליחותו של משה דוקא". והיינו, שפעולת המרגלים דמשה הינה בכוחו ובשליחותו של משה, ומבטאת את פעולתו של משה. ולפי זה יש לעיין, הרי בריבוי מקומות מבואר שבחי' משה שישנה בכל יהודי היא הינה "נקודת האחדות שלמעלה מהתחלקות", ובאה אצל כל ישראל בשוה. וא"כ מדוע אנו אומרים, שהמרגלים דמשה מורים על דרגת ה"התחלקות" והכוחות הפנימיים שאינם בשוה אצל כל יהודי?

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחיל' וב"ב:
 חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
 חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא,
 צבי הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאָו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
 לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
 ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

לזכות

הרה"ת מנחם מענדל ב"ר שאול
 לרגל יום הולדתו בכ"ד סיון
 לשנת הצלחה בגו"ר, לנחת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

לזכות

החתן הת' מנחם מענדל והכלה המהוללה מ' ברכה גיטל שיחיו קונסטנטיני
 לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
 שיזכו להקים בית נאמן בישראל - בית חב"ד - בנין עדי עד
 לנחת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

